

Sygn. akt: I C 264/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Augustowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Joanna Kisiel
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Renata Szymborska

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2017 r. w Augustowie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. W.

przeciwko (...) Towarzystwu (...) Spółka Akcyjna z siedzibą
w W.

o zapłatę

I.

Zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda K. W. kwotę 6.000,00 zł (sześć tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13.11.2017r. do dnia zapłaty.

II.

Oddala powództwo w pozostałym zakresie.

III.

Zasądza od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda K. W. kwotę 3.224,76 zł (trzy tysiące dwieście dwadzieścia cztery złote 76/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 2.434,00 zł (dwa tysiące czterysta trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

IV.

Nakazać zwrócić ze Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego

w A.) powodowi K. W. kwotę 309,24 zł (trzysta dziewięć złotych 24/100) tytułem nierozchodowanej zaliczki na opinię biegłego sądowego.

Sygn. akt I C 264/16

UZASADNIENIE

Powód K. W. wystąpił przeciwko (...) Towarzystwu (...) S.A. z siedzibą w W. z pozwem o zapłatę kwoty 6.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za ból, krzywdę i cierpienie, będące następstwem zdarzenia z dnia 18.11.2015 r. wraz z ustawowymi odsetkami

od dnia wniesienia powództwa, tj. 31.03.2016 r. do dnia zapłaty. Domagał się również ustalenia odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ powód w dniu

18.11.2015 r. oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

Ze stanowiska powoda, wynikało, iż w dniu 18.11.2015 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku, którego poszkodowany został powód. Na skutek zdarzenia powód doznał obrażeń ciała w postaci: skręcenia odcinka szyjnego kręgosłupa, skręcenie pogranicza piersiowego-lędźwiowego, urazu powłok głowy, licznych potłuczeń ciała, urazu psychicznego. W związku z silnie utrzymującymi się bólami głowy oraz karku, powód zgłosił się do Szpitala (...) w W. na Szpitalny Oddział Ratunkowy, gdzie zastosowano leczenie w postaci udzielenia porady lekarskiej, wykonania badania fizykalnego, badania RTG kręgosłupa odcinka piersiowego, badania RTG kręgosłupa odcinka lędźwiowo-krzyżowego, badania RTG klatki piersiowej, badania USG jamy brzusznej. Powoda wypisano z zaleceniami utrzymywania kołnierza ortopedycznego miękkiego typu Campa przez okres 2 tygodni, zachowania spoczynkowego trybu życia oraz zażywania leków przeciwbólowych. Polecono również podjęcie dalszego leczenia w (...), a także intensywną rehabilitację w poradni specjalistycznej. Obecnie powód odczuwa silne bóle i zawroty głowy, bóle kręgosłupa, bóle w klatce piersiowej, sztywnienie karku, szumy w uszach, mrowienie palców, zaburzenia snu i koncentracji oraz lęki przed jazdą samochodem. Ze względu na utrzymujące się bóle powód w dalszym ciągu nie jest w stanie wykonywać codziennych czynności. W związku z tym powód zmuszony jest do zażywania silnych leków przeciwbólowych, które osłabiają ogólną koncentrację psychofizyczną. Pogorszeniu uległa również kondycja psychiczna powoda. Od dnia wypadku stał się on osobą nerwową, zmęczoną i osłabioną. Pełnomocnik powoda wskazał, iż odpowiedzialność za skutki zdarzenia przyjął pozwany i w toku postępowania likwidacyjnego przyznał powodowi zadośćuczynienie w kwocie 1.200,00 zł. Zdaniem powoda, biorąc pod uwagę skutki wypadku i związane z tym cierpienia, roszczenia są zasadne w całości.

Pozwany (...) Towarzystwo (...) S.A. z siedzibą w W., w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości. Domagał się również zasądzenia od powoda kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Pozwany nie kwestionował, co do zasady, swojej odpowiedzialności. Ze stanowiska pozwanego wynikało, iż przy ustaleniu wysokości przyznanego zadośćuczynienia pozwany wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, w szczególności rozmiar doznanej krzywdy, charakter obrażeń, długotrwałość leczenia. Zatem zadośćuczynienie przyznane powodowi jest adekwatne do stopnia doznanej przez niego krzywdy, a żądana przez powoda dodatkowa kwota z tytułu zadośćuczynienia jest wygórowana. Nadto, w ocenie pozwanego, powód nie ma interesu prawnego w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki przedmiotowego wypadku i również to roszczenie powinno być oddalone.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W dniu 18.11.2015 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku, którego poszkodowany został powód K. W.. Na skutek uderzenia innego pojazdu w tył samochodu, którego kierowcą był powód, a następnie on uderzył w poprzedzający go samochód, powód doznał wykręcenia kręgosłupa szyjnego. Powodowi zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego (dowód: dokumentacja medyczna k. 8-24 akt).

Pozwany, po przeanalizowaniu zgromadzonej w sprawie dokumentacji, w postępowaniu likwidacyjnym, wypłacił powodowi kwotę 1.200,00 zł tytułem zadośćuczynienia za rozmiar doznanych urazów i poniesionej krzywdy (dowód: akta szkody nr 23615130 k. 64-152 akt).

Z opinii biegłego z zakresu ortopedii S. D., dopuszczonej przez Sąd w toku postępowania sądowego, wynika, iż u powoda rozpoznano przebyte wygojone wykręcenie kręgosłupa szyjnego. Obrażenie to i jego następstwa spowodowały powstanie długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5 %. Nadto, biegły wskazał, iż powód nie wymagał opieki osób trzecich, rokowania co do powrotu niesprawnej funkcji zdrowotnej są pomyślne. Biegły nie przewiduje odległych następstw pogarszających stan zdrowia, a w dokumentacji medycznej nie stwierdzono adnotacji pozwalających na negatywną ocenę stanu sprzed wypadku (dowód: opinia k. 177 akt).

W związku z zakwestionowaniem powyższej opinii, Sąd dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego sądowego S. D. na okoliczność odniesienia się do zarzutów pełnomocnika powoda czy w badaniach obrazowych ujawniono trwałe zmiany pourazowe kręgosłupa; jakie jest zdaniem biegłego anatomiczne podłoże opisywanych ograniczeń ruchomości kręgosłupa – które jego struktury

uległy uszkodzeniu; czy uszczerbek określony jako długotrwały, wobec wniosku biegłego, iż rokowanie co do odzyskania pełnej ruchomości kręgosłupa jest pomyślne, może ulec zmniejszeniu, bądź całkowicie zniknąć.

W opinii uzupełniającej biegły sądowy z zakresu ortopedii S. D., podtrzymał wnioski płynące z opinii podstawowej oraz wskazał, iż w badaniach obrazowych stwierdzono wyprostowanie lordozy szyjnej bez cech uszkodzenia części kostnych i ten fakt wyraźnie został odnotowany w opinii. Anatomiczne podłoże opisanych zmian świadczy o cechach nadwyżżenia mięśni przykręgosłupowych, co skutkuje dolegliwościami bólowymi, wzmożonym napięciem mięśni przykręgosłupowych oraz ograniczeniem ruchów czynnych i biernych w odcinku szyjnym kręgosłupa. Ustalony długotrwały uszczerbek w swoim rokowaniu jest pomyślny i może ustąpić, a nawet całkowicie zniknąć (dowód: opinia uzupełniająca k. 193 akt).

W ocenie Sądu powyższe opinie są wyczerpujące, spójne i zupełne, sporządzone zostały przez osobę posiadającą specjalistyczną wiedzę. Opinie uwzględniają materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowej sprawie i zostały wydane po przeprowadzeniu badania powoda, stąd też Sąd obdarzył je walorem wiarygodności i podzielił wnioski w nich zawarte.

W przedmiotowej sprawie, Sąd w trybie art. 299 kpc w zw. z art. 304 kpc dopuścił dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony.

Z zeznań powoda wynikało, iż w dniu 18.11.2015r. wczesnym rankiem, padał deszcz. Powód jechał lewym pasem, ujrzał zdarzenie drogowe, więc zatrzymał się, żeby zmienić pas ruchu. Nagle poczuł uderzenie, wyrzuciło auto powoda. Dolegliwości bólowe zaczęły się pojawiać po opadnięciu emocji, więc powód udał się na (...). Przeprowadzono serie badań, zalecono noszenie kołnierza ortopedycznego na 3 miesiące, leki przeciwbólowe i kontakt z poradnią ortopedyczną i tego samego dnia wypisano powoda ze szpitala. Po powrocie do domu powód potrzebował pomocy osób trzecich przy myciu, ubieraniu. Nie mógł się poruszać, zajmować się domem. Po wypadku powód miał problemy z oddychaniem, wszystko go bolało. Wskazał, iż nie pamięta nazw leków, lecz lekarz wspominał, że są to leki przepisywane osobom, które mają napięcie spastyczne. Trwało to przez kilka tygodni, później skupił się ból na kręgosłupie. W tym okresie powód zażywał silne leki przeciwbólowe. Przebywał na zwolnieniu lekarskim do końca lutego następnego roku. Podniósł, iż wrócił do pracy, ale nie powrócił do pełnej sprawności sprzed wypadku. Nie może pracować w pozycji stojącej przez kilka godzin. Nadal odczuwa bóle, ma napady migrenowe, lekkie zaburzenia równowagi, czasami jest to ból taki, że uniemożliwia wstanie z łóżka. Wtedy powód zażywa paracetamol i przy większej dawce zasypia. Ma również problemy z jazdą samochodem, czuje się mniej pewny. Wcześniej zdecydowanie więcej jeździł. Powód korzystał z rehabilitacji - znajomi robili mu masaże (dowód: rozprawa z dnia 10.07.2017 r. 00:04:20-00:12:26 k. 223v akt).

Sąd obdarzył zeznania powoda walorem wiarygodności jako spójne, logiczne i korespondujące ze sobą, jak również z wyjaśnieniami powoda.

W myśl art. 444 § 1 kc, w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Z kolei art. 445 § 1 kc, stanowi, iż w wypadkach przewidzianych w artykule poprzedzającym sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

W orzecznictwie podkreśla się, że zadośćuczynienie pieniężne, o którym mowa w art. 445 § 1 kc ma na celu naprawienie szkody niemajątkowej wyrażającej się krzywdą w postaci cierpień fizycznych i psychicznych dlatego ustalając kwotę zadośćuczynienia należy mieć na uwadze rozmiar cierpień fizycznych związanych z zaistnieniem wypadku, jak i dolegliwości bólowe powstałe w następstwie urazu oraz długotrwałego leczenia (por. wyr. SA w Białymstoku z 1.2.2005 r., III APa 9/04, OSA 2005, Nr 12, poz. 33; zob. także wyr. SN z 18.11.2004 r., I CK 219/04, L.). Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny, wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyr. SN z 28.9.2001 r., III CKN 427/00, niepubl.). Określając wysokość

zadośćuczynienia, sąd powinien brać pod uwagę wszystkie okoliczności, które dotyczą rodzaju chronionego dobra, rozmiaru doznanej krzywdy, charakteru następstw naruszenia, stosunków majątkowych zobowiązanego, stopnia jego winy itp.

W myśl art. 322 kpc, jeżeli w sprawie o naprawienie szkody, o dochody, zwrot bezpodstawnego wzbogacenia lub o świadczenie z umowy o dożywocie sąd uzna, że ścisłe udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

Powyższy przepis umożliwia sądowi (tzw. ius moderandi) tj. uwzględnienie żądania pozwu, chociaż żądana przez powoda kwota nie jest możliwa do ścisłego udowodnienia.

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości, iż powód wskutek zdarzenia z dnia 18.11.2015 r. doznał urazu kręgosłupa szyjnego o typie „smagnięcia biczem”. Następstwem doznanego urazu jest niewielka dysfunkcja kręgosłupa szyjnego, powodująca długotrwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5%. Nadwyrężenie mięśni przykręgosłupowych, skutkuje dolegliwościami bólowymi, wzmożonym napięciem mięśni przykręgosłupowych oraz ograniczeniem ruchów czynnych i biernych w odcinku szyjnym kręgosłupa. Podkreślić należy, iż brak jest racjonalnych podstaw aby kwestionować ustalenia biegłego dokonane w niniejszej sprawie, zważywszy na fachową i specjalistyczną wiedzę, którą legitymuje się biegły. Nadto stan faktyczny przedstawiony przez powoda ma swoje odzwierciedlenie w złożonej dokumentacji medycznej.

Uwzględniając wszystkie powyższe okoliczności, roszczenie powoda z tytułu zadośćuczynienia, Sąd uznał jako w pełni usprawiedliwione, zważywszy na odniesione obrażenia ciała, uniemożliwiające czasowo normalną egzystencję, doznane cierpienia fizyczne i psychiczne oraz ustalony przez biegłego trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 5%. Żądana przez stronę powodową kwota w wysokości 6.000,00 zł ponad dotychczas przyznane przez pozwanego zadośćuczynienie (łącznie 7.200,00 zł), będzie adekwatna do odniesionej przez niego krzywdy i zrekompensuje cierpienia z jakimi się zmagał. Przy ustaleniu wysokości zasądzonej kwoty, Sąd miał na względzie kwotę dotychczas wypłaconą przez pozwanego w wysokości 1.200,00 zł.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej wskazanych przepisów, Sąd zasądził od pozwanego (...) Towarzystwa (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda K. W. kwotę 6.000,00 zł (sześć tysięcy złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13.11.2017r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo jako bezzasadne. Należy wskazać, iż art. 14 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 481 § 1 kc, umożliwia zasądzenie odsetek od dnia wyrokowania. Pomimo, iż faktycznie roszczenie zostało zgłoszone pozwanemu w trakcie postępowania przedsądowego, za określonym terminem, jednakże stan powoda oraz następstwa zdarzenia skutkujące powstaniem uszczerbku na zdrowiu, zostały dopiero dokładnie określone na podstawie opinii biegłego w przedmiotowej sprawie, wydanej na etapie postępowania sądowego. Stąd, w przedmiotowej sprawie, Sąd oceniał stan powoda i należne mu zadośćuczynienie, biorąc pod uwagę skutki przedmiotowego zdarzenia określone na datę orzeczenia.

Należy również wskazać, iż roszczenie powoda o ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku, któremu uległ powód w dniu

18.11.2015 r., nie może się ostać w świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności treści opinii biegłego sądowego z zakresu ortopedii. Z opinii biegłego S. D. niebicie wynika, że doznane urazy nie wpłyną na pogorszenie stanu zdrowia powoda w przyszłości. Ustalony długotrwały uszczerbek w swoim rokowaniu jest pomyślny i może ustąpić, a nawet całkowicie zniknąć. Zatem, co do tak sformułowanego roszczenia orzeczono, na podstawie art. 189 kpc, w pkt II wyroku.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 kpc w zw. § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) obciążając kosztami procesu w całości stronę pozwaną, bowiem oddalenie powództwa dotyczyło nieznacznej części żądania strony powodowej.

W punkcie IV wyroku postanowiono w oparciu o przepis art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2016 r. poz. 623).